

Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
24 päivänä huhtikuuta 2013

Asia F-96/12

Laurent Demeneix
vastaan
Euroopan komissio

Henkilöstö — Avoin kilpailu — Varallaololuetteloon merkitsemättä jättäminen —
Työkokemusta koskeva edellytys — Harkintavallan laajuus

Aihe: SEUT 270 artiklaan, jota sovelletaan Euratomin perustamissopimukseen sen 106 a artiklan nojalla, perustuva kanne, jossa Laurent Demeneix vaatii virkamiestuomioistuinta kumoamaan avoimien kilpailujen EPSO/AD/206/11 (AD 5) ja EPSO/AD/207/11 (AD 7) valintalautakunnan päätöksen olla merkitsemättä häntä palkkaluokan AD 7 tilintarkastuksen alan hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi laadittuun varallaololuetteloon sekä korvausta tästä lainvastaisuudesta aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Laurent Demeneix vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Virkamiehet — Kilpailu — Tutkintoihin ja kokeisiin perustuva kilpailu — Osallistumisedellytykset — Kilpailuilmoituksella vahvistaminen — Valintalautakunnan suorittama arviointi hakijoiden työkokemuksesta — TuomioistuINVALVONNAN rajat (Henkilöstösääntöjen liitteessä III oleva 2 artikla)

2. Henkilöstökanne — Kilpailun varallaololuetteloon merkitsemättä jättämistä koskevasta päätöksestä nostettu kanne — Mahdollisuus vedota kilpailuilmoituksen sääntöjenvastaisuuteen merkitsemättä jättämisen riitauttamiseksi — Edellytykset (Henkilöstösääntöjen 91 artikla)

1. Kilpailun valintalautakunnan on arvioitava tapauskohtaisesti, vastaako kunkin hakijan esittämä työkokemus kilpailuilmoituksessa vaadittua tasoa. Tässä yhteydessä valintalautakunnalla on henkilöstösääntöjen kilpailumenettelyä koskevien säännösten mukainen laaja harkintavalta sen arvioidessa hakijoiden aikaisemman työkokemuksen luonnetta ja kestoa sekä sitä, kuinka tarkoin tämä työkokemus vastaa täytettävän viran edellyttämiä vaatimuksia. Virkamiestuomioistuimen on laillisuusvalvontansa puitteissa tutkittava ainoastaan, ettei tätä harkintavaltaa käytettäessä ole tehty ilmeistä virhettä. Unionin tuomioistuinten on tätä valvontaa harjoittaessaan otettava huomioon, että kilpailun hakijan on toimitettava valintalautakunnalle kaikki hakemuksensa tutkinnan kannalta tarpeelliseksi katsomansa tiedot ja asiakirjat, jotta valintalautakunta voi tarkistaa, täyttääkö hän

kilpailuilmoituksessa asetetut edellytykset, varsinkin jos sitä on nimenomaisesti ja virallisesti pyydetty. Kun valintalautakunta päättää hyväksyä tai olla hyväksymättä hakijoita kilpailuun, sillä on näin ollen oikeus rajoittaa tutkimuksensa pelkkiin hakemuksiin ja niihin liitettyihin asiakirjoihin.

Lisäksi kun otetaan huomioon valintalautakunnalle myönnetty laaja harkintavalta, sen osoittaminen, että se on tehnyt tosiseikkojen arvioinnissa ilmeisen virheen, jonka perusteella tehty päätös on kumottava, edellyttää, että näyttö, jonka esittäminen kuuluu kantajalle, riittää viemään uskottavuuden hallinnon tekemiltä arvioinneilta.

(ks. 42–45 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia 225/87, Belardinelli ym. v. yhteisöjen tuomioistuin, 12.7.1989, 13 ja 24 kohta

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-133/89, Burban v. parlamentti, 20.6.1990, 31 ja 34 kohta; asia T-380/94, AIUFFASS ja AKT v. komissio, 12.12.1996, 59 kohta; yhdistetyt asiat T-357/00, T-361/00, T-363/00 ja T-364/00, Martínez Alarcón v. komissio, 13.3.2002; asia T-145/02, Petrich v. komissio, 25.3.2004, 37 kohta ja asia T-289/03, BUPA ym. v. komissio, 12.2.2008, 221 kohta

Virkamiestuomioistuin: asia F-53/07, Iordanova v. komissio, 25.11.2008, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; asia F-63/11, Macchia v. komissio, 13.6.2012, 49 kohta, valitus vireillä unionin yleisessä tuomioistuimessa, asia T-368/12 P

2. Vaikka kantajalla on oikeus nostaa asetetussa määräajassa suora kanne kilpailuilmoituksesta silloin, kun se muodostaa henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklassa tarkoitettua hänelle vastaisen nimittävän viranomaisen päätöksen, hän ei menetä tätä oikeutta kilpailuun hyväksymättä jättämistä koskevasta päätöksestä nostetun kanteen yhteydessä pelkästään sillä perusteella, ettei hän ole riitauttanut kilpailuilmoitusta ajoissa. Kilpailumenettelyn hakijalta ei voida nimittäin evätä oikeutta riitauttaa kaikilta osin, kilpailuilmoituksessa määritetyt seikat mukaan lukien, sitä, onko sellainen häntä koskeva yksittäistapausta koskeva päätös perusteltu, joka on tehty tässä ilmoituksessa määriteltyjen edellytysten toteuttamiseksi, siltä osin kuin vain tällä soveltamispäätöksellä yksilöidään hänen oikeudellinen tilanteensa ja annetaan hänelle mahdollisuus tietää varmasti, miten ja miltä osin sillä on vaikutusta hänen erityisiinsä etuihinsa. Kantaja voi siten nostaessaan kanteen myöhemmin tehdyistä päätöksistä vedota myös niihin läheisesti liittyvien aikaisempien päätösten lainvastaisuuteen.

Jos sen sijaan riidanalaisen päätöksen perustelut eivät liity läheisesti kanneperusteeseen, joka koskee ajoissa riitauttamatta jääneen kilpailuilmoituksen sääntöjenvastaisuutta, kyseinen kanneperuste on jätettävä tutkimatta niiden kanteen nostamisen määräaikojen ehdottomuutta koskevien sääntöjen nojalla, joista ei ole mahdollista poiketa tämänkaltaisessa tilanteessa ilman, että oikeusvarmuuden periaatetta loukattaisiin.

(ks. 59 ja 60 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia 294/84, Adams ym. v. komissio, 11.3.1986, 17 kohta ja asia C-448/93 P, komissio v. Noonan, 11.8.1995, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-60/92, Noonan v. komissio, 16.9.1993, 21 ja 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; asia T-256/01, Pyres v. komissio, 15.2.2005, 19 kohta ja asia T-293/03, Giulietti v. komissio, 31.1.2006, 42 kohta